

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120014788
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120014788.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného T. Majera, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. júla 2021 v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/78/2020 zo dňa 12. mája 2021, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušuje rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/78/2020 zo dňa 12. 05. 2021 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám

obžalovaného T. M., nar. XX. XX. XXXX v K. K., trvale bytom X mája XXX/XX, A. E., podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku, s poukazom na § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

oslobodzuje

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 1Pv/325/20/6601 zo dňa 04. 12. 2020, ktorá mu kládla za vinu spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v A. E. a všade tam, kde sa zdržiaval v období od 14. 01. 2018 do 12. 05. 2021 si ako rodič neplnil riadne a včas svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu voči synom Q. M., nar. XX. XX. XXXX a A. M., nar. XX. XX. XXXX vyplývala zo zákona o rodine, pričom rozsah a spôsob jej plnenia bol určený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32P/50/2015 zo dňa 11. 06. 2015 vo výške 90,- € mesačne na každé dieťa, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky N. M., keďže v žalovanom období zaplatil na obe deti v januári 2018 sumu 50,- €, vo februári 2018 sumu 50,- €, v apríli 2018 sumu 20,- €, v máji 2018 sumu 20,- €, v júni 2018 sumu 20,- €, v júli 2018 sumu 20,- €, v auguste 2018 sumu 20,- €, v októbri 2018 sumu 20,- €, v januári 2019 sumu 20,- €, vo februári 2019 sumu 20,- €, v apríli 2019 sumu 120,- €, v júni 2019 sumu 150,- €, v júli 2019 sumu 150,- €, v októbri 2019 sumu 150,- €, v novembri 2019 sumu 150,- €, v decembri 2019 sumu 150,- €, v marci 2020 sumu 50,- €, v máji 2020 sumu 40,- €, v auguste 2020 sumu 30,- €, v októbri 2020 sumu 30,- €, v novembri 2020 sumu 40,- €, v decembri 2020 sumu 30,- €, v januári 2021 sumu 880,- €, vo februári 2021 sumu 480,- €, v marci 2021 sumu 380,- € a v apríli 2021 sumu 180,- €, pričom počas tohto obdobia nebol do 12. 01. 2021 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nemal riadny pracovný pomer, nebol poberateľom žiadnych dávok, čím sa sám dostal do stavu finančnej núdze, kedy mal len nepravidelný príjem z brigádnickej činnosti, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom voči synovi Q. vo výške 2.055,- € a voči synovi A. vo výške 2.055,- €, a takto konal napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/93/2017 zo dňa 18. 12. 2017, ktorý sa stal právoplatným dňa 13. 01. 2018 bol uznaný vinným zo

spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/78/2020 zo dňa 12. 05. 2021 bol obžalovaný T. M. uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v tomto rozsudku.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote dňa 20. 05. 2021 odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil v podstate tým, že dňa 17. 05. 2021 bývalej manželke doplatil zanedbané výživné vo výške 4.110,- Eur prostredníctvom poštovej poukážky, ktorej fotokópiu priložil k odvolaniu. Na záver uviedol, že bude pravidelne, každý mesiac, platiť súdom stanovené výživné na svoje deti vo výške 180,- Eur.

Svedkyňa N. Majerová na verejnom zasadnutí potvrdila, že obžalovaný jej uhradil sumu 4.110,- Eur z titulu zameškaného výživného, pričom ku dňu konania verejného zasadnutia jej nebol dlžný žiadne výživné, keďže pravidelne platí aj bežné výživné. Počas obdobia, ktoré je uvedené v obžalobe, deti netrpeli núdzou.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhla vzhľadom na naplnenie podmienok, ktoré predpokladá Trestný zákon pre účinnú ľútosť, obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaný v rámci verejného zasadnutia uviedol, že mu je ľúto, čo sa stalo, a bol by rád, keby súd rozhodol tak, ako navrhla prokurátorka, a bude sa snažiť platiť výživné načas.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie, a po vykonanom dokazovaní dospel k správny skutkový a právny záverom, pričom správne uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, s úpravou skutkovej vety vo vzťahu k rozhodnému obdobiu a výške zameškaného výživného ku dňu vyhlásenia rozsudku (v zmysle § 122 ods. 13 Trestného poriadku). Okresný súd nepochybil ani vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu, keďže obžalovaný spáchal trestný čin počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, a správne ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ako však vyplynulo z podaného odvolania obžalovaného a vyjadrenia svedkyne N. M. na verejnom zasadnutí, obžalovaný zaplatil zameškané výživné vo výške 4.110,- Eur skôr, ako sa súd odobral na záverečnú poradu. Krajský súd preto musel zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu a oslobodiť obžalovaného spod obžaloby.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Ako už bolo konštatované vyššie, svedkyňa N. M. potvrdila, že počas žalovaného obdobia deti netrpeli núdzou, obžalovaný zaplatil celé zameškané výživné a riadne platí aj bežné výživné, teda boli splnené všetky zákonné podmienky pre zánik trestnosti činu z dôvodu účinnej ľútosti v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku po zrušení napadnutého rozsudku oslobodil obžalovaného T. M. spod obžaloby, pretože trestnosť činu zanikla.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.